

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.426 van 6 december 2000
in de zaak A. 93.787/X-9671.**

In zake : Ludo DUISTERS,
wonende te 3930 HAMONT-ACHEL,
Kapelstraat 67

tegen :

1. de gemeente LEOPOLDSBURG,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkommende partij :

de n.v. KPN ORANGE BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten G. van THUYNE en J. SCHAMP,
kantoor houdende te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan 268A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ludo DUISTERS op 19 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 mei 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Leopoldsburg waarbij aan de n.v. KPN ORANGE BELGIUM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het oprichten van een zendstation voor het DCS - 1800 netwerk (outdoor BTS - antennes op vakwerkmast)" op een perceel gelegen aan de Hechtelsesteenweg 1 te Leopoldsburg, kadastraal bekend sectie B, nr. 2 e 33, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 frank per week vanaf het te wijzen arrest;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HANSSEN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat L. DEHAESE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat G. van THUYNE en Advocaat P. DE BOCK, loco Advocaat J. SCHAMP, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. KPN ORANGE BELGIUM met een verzoekschrift van 18 augustus 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat

om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze het evenwicht tussen zijn belangen en die van de vergunningaanvrager heeft verbroken, dat de inplanting en het normale gebruik van de gsm-installatie, die zoals aangetoond uit wetenschappelijke publicaties een gevaar voor de volksgezondheid kan inhouden, zijn gezond leefmilieu in hogere mate belast, dat de gsm-installatie zonder gevaar voor de volksgezondheid eenvoudig en goedkoop op alternatieve plaatsen te Leopoldsburg kan worden opgericht, dat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel zoals voorzien in de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet is geschonden nu de vergunningaanvrager en hijzelf op ongeoorloofde ongelijke wijze werden behandeld, dat er evenmin een openbaar onderzoek werd bevolen, dat verzoeker niet de mogelijkheid werd gegeven zijn bezwaren kenbaar te maken, hetgeen ook een weerslag heeft op de draagwijdte van de formele motiveringsplicht, opgelegd door de artikelen 2 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, vermits het college van burgemees-

ter en schepenen zich in een gemotiveerde beslissing moet uitspreken over de bezwaren, en uit het besluit moet blijken dat de ingediende bezwaren werden onderzocht, alsook om welke motieven zij werden verworpen, en dat de motivering verband moet houden met de goede plaatselijke aanleg of degelijke ruimtelijk ordening, waarbij rekening moet worden gehouden met alle feitelijke omstandigheden en waarbij de formele motiveringsplicht strenger is wanneer wordt afgeweken van de normale bestemming, dat geen rekening werd gehouden met de gezondheidsrisico's van de omwonenden en de personen die in de onmiddellijke omgeving werken, dat wetenschappelijk onderzoek nochtans niet tot de eenduidige conclusie heeft geleid dat er geen schadelijke biologische effecten zijn, maar integendeel de behoefte erkent dat verdergaand wetenschappelijk onderzoek noodzakelijk is, en dat in toepassing van het "voorzorgsprincipe" zoals aanbevolen door de Europese Unie er voldoende reden was om de mogelijke effecten van de inplanting van een gsm-mast te onderzoeken;

Overwegende dat verzoeker niet concreet aangeeft waarin de ongelijke behandeling in gelijke omstandigheden tussen hemzelf en de aanvraagster van de bouwvergunning is gelegen; dat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel op het eerste gezicht niet duidelijk is; dat verzoeker evenmin aangeeft op grond van welke wettelijke of reglementaire bepaling de betrokken bouwaanvraag aan een openbaar onderzoek dient te worden onderworpen; dat bij ontstentenis hiervan ook het onderdeel van het middel waarin de miskennis van zijn recht om bezwaar in te dienen niet ernstig is; dat verzoeker tenslotte ook niet concreet duidelijk maakt op welke wijze door de bestreden bouwvergunning "wordt afgeweken van de normale bestemming"; dat het middel in zijn geheel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. KPN ORANGE BELGIUM in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december tweeduizend, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.